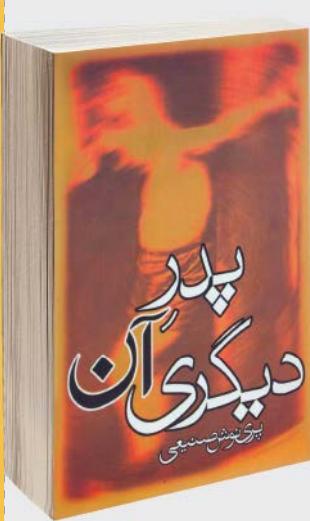

عطف

قفالکنای

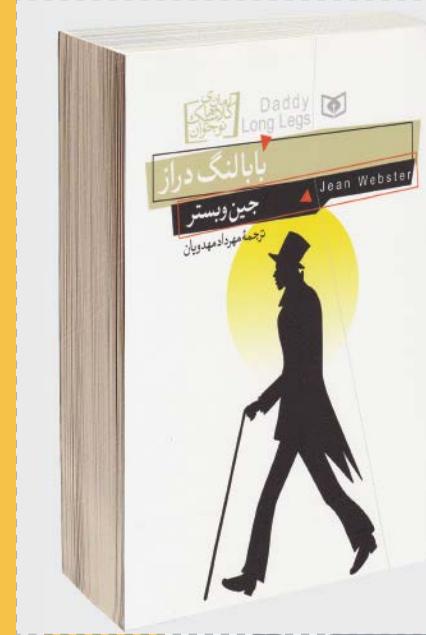
۵

ضمیمه کتاب و داستان روزنامه جام جم
سهشنبه ۵ اسفند ۹۹، شماره ۱۰۹

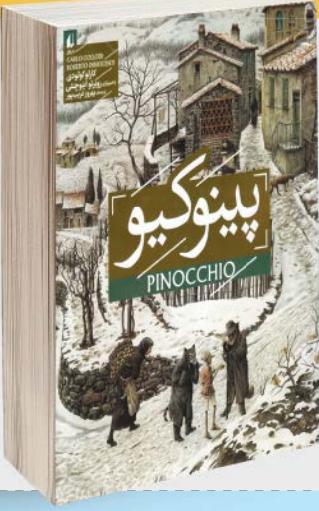
فیلمش مشهورتر از کتابش

پرینوش صنیعی را شاید نتوان نویسنده مشهوری دانست ولی رمان «پدر آن دیگری» به واسطه فیلمی که مرحوم بدا... صمدی از روی آن اقتباس کرده اثر مشهوری است. قصه کتاب حول شخصیت یک پسرچه می‌گذرد که کمتر در کانون توجه خانواده به خصوص پدرش قارمی‌گیردو به همین دلیل اواهی شخصیت‌گوشه‌گیرو منزوی تبدیل کرده است. مرور جزئی رفتار اعضا خانواده در قبال او مهم‌ترین نکته‌ای است که در این کتاب خود راشان می‌دهد و هر خواننده‌ای را به مرور رفتار خود با دیگران دعوت می‌کند. هرچند این نکات در فیلمی که صمدی ساخته بازتاب بهتری دارد و در کتاب باید از لایحه کلمات خانم صنیعی آنها را به دشواری بیرون کشید. شاید باید پدر آن دیگری را یک داستان تریبی نامید که صنیعی دست روی آن گذاشته تاخوننده را به آن توجه دهد. صنیعی در داستانش یک خانواده پنج نفره را ترسیم می‌کند. خانواده‌ای که دو پسر و یک دختر دارند که یکی از دو پسر بیشتر مورد توجه است و همین مساله، زمینه شکاف و دور شدن پسر کوچک‌تر را از خانواده فراهم می‌کند. صنیعی به خوبی اهمیت توجه به تک‌تک فرزندان را نشان می‌دهد و با داستانش تاکید می‌کند که مفهوم خانواده در وجود تک‌تک افراد معنا پیدا می‌کند. صنیعی در این اثر به رفتار پدر خانواده در ایجاد این شکاف تاکید می‌کند و به خوبی آن را در داستانش بازتاب می‌دهد.

در ابتدا به صورت
به صورت کتابی
امهنگاری است از
می‌شود و جهان
ن بابا لنگ‌دراز از

نگهداری ایتم
ب کرد. فیلم‌ها و
وفند که گاهی از
با شخصیت یک
می‌کند. در این
و انده در مقاطع

پدر ژپتو

بدون اغراق اگر خواهیم و بتویسم باید بگوییم همه ما هم پینوکیو را می‌شناسیم و هم با پدر ژپتو آشناشی داریم. استاد نجاری که فکر نمی‌کرد یک روزی عروسک دست سازش تبدیل به یک موجود زنده شود و او به آن دلبستگی پیدا کند. درباره پدر ژپتو تفسیرهای بسیاری نوشته‌اند و از منظرهای مختلفی تفسیرش کرده‌اند. ولی هر چه هست تصویر یک پدر دوست داشتنی است که در این مجموعه داستان‌ها به نمایش در آمده است. پینوکیو اغلب حرف پدر ژپتو را گوش نمی‌کند و بعد پشیمانی می‌شود. داستان‌های پنداشته کارلو کارلو کلدی که در قامت پینوکیو شکل گرفته نسل‌های بسیاری را با خود همراه کرده و عبرت‌های بسیاری برای مخاطبان خود داشته است.

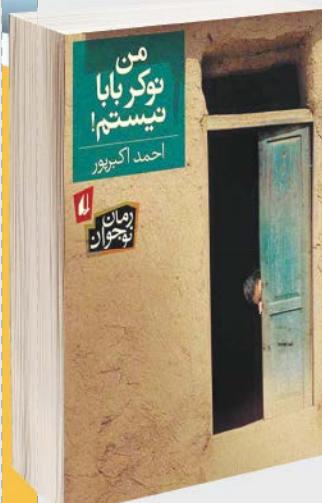
ام این است که سایر وجوده‌های پدر دیده و روایت نمی‌شود استان یکی از جوامعی است که رویه پدرسالاری در آن ش سعی می‌کند این تصویر را به خواننده نشان دهد. بت زندگی یک روزیک خانواده است که در آن پدر نقش و عادات و آداب زندگی اورامی بینیم و با جهان ذهنی او را مواجه شده و دغدغه‌های او و اختلافی که میان پدر و خواننده‌ای را جذب می‌کند زیرا گاهی تلخ و گاهی شیرین نه متوجه می‌شویم که پدر داستان فوت کرده و شرایط بی‌راوی نقش پدر در خانواده واستحکام آن است.

نوبلیست از پدرش می‌گوید

اورهان پاموک، نویسنده ترک تباری است که برنده نوبل ادبیات شده و آثارش در میان مخاطبان فارسی‌زبان ترجمه شده و دارای محبوبیت است. «پدرم» نوعی زندگانامه خودنوشت است. او در این اثر کوتاه بیشتر از پدر خودش حرف می‌زند. از پدری که در دوران کودکی اورهان، او و خانواده را ترک کرده است. پدری که با وجود کاری که کرده هنوز برای اورهان عزیز است. پاموک در این اثر تصویری کامل‌شرقی (همچون دیگر آثارش) از خود نشان می‌دهد که به پدر به عنوان یک جایگاه خدشه‌ناپذیر نگاه کرده با وجود این که پدرش رفتاری داشته که در زندگی آنها اثر گذاشته است. پاموک در اغلب آثارش دنبال نمایش این تصویر شرق است. تقابل میان شرق و غرب و نشان دادن ظرفیت‌های شرق به مخاطبیش، او تاکید می‌کند که می‌توان با تکیه بر داشته‌ها با غرب رویارو شد و مغلوب نبود. این اثر که ساختار داستانی ندارد و بیشتر یک ناداستان بلند است روایت‌های پاموک از پدرش را در خود جاده‌است. در این کتاب مابا پدری مواجهیم که خانواده را ترک کرده ولی پاموک (به عنوان پسر آن فرد) اتفاقش اوراد موفقیت‌های زندگی‌اش بازگردان و نشان می‌دهد که جایگاه پدرش برایش از چه اهمیتی برخوردار است. روایت‌های این کتاب در مقاطعی تکان‌دهنده است و او با مرور خاطراتش ما را به جهان خودش که پدرش در آن نقش داشته نزدیک می‌کند.

شوخي با يك بابا

احمد اکبرپور و داستان طنز با هم همراه شده‌اند و اگر کسی این دو را از هم جدا بینند تعجب می‌کند. او در رمان نوجوان «من نوکر بابا نیستم» (البته نوشتن برای نوجوان‌ها هم از آن اتفاقاتی است که با اکبرپور همنشین شده و نمی‌توان گفت خلاف عادت است) از همین زاویه به روایت آنچه بسیاری خشونت علیه کودکان می‌نامند، پرداخته است. قصه با تم طنز از

جایی آغاز می‌شود که بسته پول پدر خانواده در یک روستاوی در چاه مستراح می‌افتد و او یکی از پسرها را که راوی داستان هم هست وادرار می‌کند برای در آوردن آن بسته وارد چاه شود. این داستان که بازیانی طنز و کاریکاتورهایی مکمل متن منتشر شده را وی خشونتی است که از سویی برخی بزرگ‌ترها با عنایت مختلف متوجه کودکان می‌شود. اکبرپور در این داستان قصد دارد خشونت را نشان دهد و برای این کار مراقب است که حدود یک خانواده را زیبین نزد بلکه می‌خواهد تلنگری بزند که چگونه ما ناخواسته مجری خشونت می‌شویم و لواین که پدریک خانواده باشیم. این کتاب را نشر افق منتشر کرده است.